

ADVENDIAJA I PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Js63 ,16b-17.19b; Js64 ,3-7)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Sina, Issand, oled meie Isa, muistsest ajast on sinu nimi "Meie Lunastaja". Miks lased sina, Issand, meil eksida sinu teedelt, teha kõvaks oma südame, nõnda et me sind enam ei karda. Pöördu tagasi oma sulaste, oma pärisosa rahva pärast. Kärista lõhki taevas ja tule, nii et mäed värisevad su palge ees. Ükski kõrv pole kuulnud ega ükski silm näinud teist Jumalat peale sinu, kes aitab tema peale lootjat. Sina tuled ju vastu sellele, kes rõõmsasti õigluses elab, neile, kes mõtlevad sinu teedest. Vaata, sa vihastusid, et meie tegime pattu, elasime kaua oma pattudes ja hakkasime sinu vastu mässama. Me kõik oleme saanud roojaseks ja meie õiglus on nagu määrdunud riie. Me oleme nagu närtsinud lehed ja meie süü kannab meid tuulena minema. Ei ole kedagi, kes hüüaks appi sinu nime, keegi ei õhuta end sinust kinni haarama, sest sina oled peitnud oma palge meie eest ja andnud meid meie süütegude meelevalda. Aga nüüd, Issand, oled sina meie Isa. Meie oleme savi ja sina oled meid vorminud – meie kõik oleme sinu kätetöö.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps80 , 15-16. 18-19 R: 4)

R: Issand, lase oma pale paista meie üle, siis oleme päästetud.

Sina, Iisraeli karjane, kuulata,
kes sa troonid keerubite üle.

Ärata oma vägevus
ja tule meile appi.

R:

Taevavägede Jumal, pööra end jälle meie poole!

Vaata taevast alla ja näe!

Külasta seda viinapuud

ja seda viinamäge, mille sinu parem käsi on istutanud.

R:

Sinu käsi kaitsku meest su paremal käel,
inimesepoega, kelle sa oled teinud tugevaks sind teenima.

Hoia meid elus, ja me hüüame appi sinu nime,

me ei pöördu sinust enam kõrvale.

R:

(Teine lugemine 1Ko1 ,3-9)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Armumõistele ja rahu Jumalalt, meie Isalt ja Issandalt Jeesuselt Kristuselt! Ma tänan alati oma Jumalat teie pärast, selle armu eest, mis teile on Kristuses Jeesuses antud. Te olete ju oletegi rikkaks saanud kõigi õpetusesõnade ja kõige tunnetuse poolest, ning tunnistus Kristusest on teisse kinnitatud.

Nii ei ole teil puudu ühestki Jumala annist, kui te ootate meie Issanda Jeesuse Kristuse ilmumist, kes kinnitab teid kuni lõpuni, et te oleksite laitmatult puhtad meie Issanda Jeesuse Kristuse päeval. Sest ustav on Jumal, kes on teid kutsunud osadusse tema Poja Jeesuse Kristuse, meie Issandaga. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ps 85,8)

Halleluuja. Issand, osuta meile oma armu,
ja lase meil osa saada igavesest õndsusest. Halleluuja.

(Evangeelium Mk13 ,24-37)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal ütles Jeesus oma jüngeritele: “Neil päevil, pärast suurt ahistust, pimeneb päike ja kuu ei anna enam oma valgust, tähed langevad taevast alla ja taevavägesid kõigutatakse. Siis nähakse Inimese Poega tulevat pilve sees suure väe ja auhiilgusega. Ning tema läkitab oma inglid ja kogub kokku oma äravalitud kõigi nelja tuule poolt, maa äärest taeva ääreni. Pange tähele võrdpilti viigipuust: kui selle oksad ajavad uusi võrseid ja lähevad lehte, siis te teate, et suvi on lähedal. Nõnda ka teie, kui te näete kõike seda sündivat, siis teadke, et lõpp on ukse ees.

Tõesti ma ütlen teile: see sugupõlv ei kao enne ära, kui see kõik sünnib. Aga kui taevast ja maa hävinevad, siis minu sõnad ometi ei kao. Kuid sellest tunnist ja päevast ei tea keegi – ei inglid taevast ega Poeg –, ainult Isa ainuüksi. Vaadake ette ja valvake, sest teie ei tea, millal on aeg kätte jõudnud. Sellega on nii nagu mehega, kes läks teele võõrale maale ja jättis oma sulastele ülesande – igapäevaseks tema töö, aga uksehoidjal ta käskis valvata. Nõnda tuleb ka teil ärkvel olla, sest te ei tea, millal majaisand tuleb, kas õhtul või keskkööl, kukelaulu ajal või varahommikul, et kui ta äkki on kohal, siis ta ei leiaks teid magamas. Aga mida ma ütlen, ütlen kõigile: valvake!”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kujutagem ette, et me võtame osa jumalateenistusest, mis toimub 25-kraadise külmaga, kütmata kivikirikus, ja kestab mitu tundi. Võibolla mäletavad veel mõned vanemad inimesed, kuidas jalad külmast enam isegi ei valutanud, vaid muutusid tundetuks... ja tahtmatult tuli pähe jumalavallatu mõte, et kui põrgus on palav, siis polekski see võibolla kõige hullem koht... Sest kui kirik on taeva saatkond maa peal ja seal on külm, siis peaks taevas olema veel külmem. Brrr...

Nojah, tegelikult on ikka parem siin maa peal mõõdukalt sooja ilmaga – sest põrgus ja puhastustuleski, ma kardan, on ikka põrgulikult kuum. Paraku aga siia maa peale me igaveseks jääda ei saa, ja tõotuse kohaselt peaks paradiisis olema võrratult parem kui siin.

Sellepärast, armsad õed ja vennad, kui pühakiri manitseb meid valvsusele, siis ilmselt ei peeta selle all silmas kalamehe valvsust, kes üksisilmi vaid õngekorki passib. Jeesuse taastulemist ei ole mõtet oodata kusagil mäetipul või koopas, vaid pigem tuleb ootus täita heade tegudega ning järelemõtlemisega selle üle, kuidas ma olen oma elu seni elanud ja kuidas ma saaksin kasvõi osagi oma vigadest ära parandada.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, maailmalõppu võib endale üsna tumedates toonides ette kujutada – aga kuidas näevad välja taevas ja põrgu pärast maailma lõppu, nii nagu pühakiri seda kujutab? Füüsikud on selle üle juba ammu mõtteid mõlgutanud ja teinud oma arvutused. Prohvet Jesaja raamatus on nimelt kirjas: “Siis on kuu valgus nagu päikese valgus, ja päikese valgus on seitsmekordne otsekui seitsme päeva valgus, päeval, kui Issand seob oma rahva vigastusi ja parandab tema löögihaavu”. (Js 30,26) Kui nüüd kuu annab valgust nagu päike, ja päikese valgus on 7 korda 7 st 49 korda suurem, siis annab viiekümnekordne päevavalgus Stefan-Bolzmanni kiirgusseaduse järgi maa atmosfääri temperatuuriks 789 kelvinit, ehk – jätke meelde(!) – 525 kraadi Celsiuse järgi.

Põrgu kohta annab Piibel ebamäärasemad andmed: Johannese ilmutusraamatust loeme: “Aga argade ja uskmata ja jäledate ja mõrtsukate ja hoorajate ja nõidade ja ebajumalateenijate ja kõigi valetajate osa on tule ja väävliga põlevas järves, see on teine surm”. (Ilm 21,8) Kui nüüd lähtuda

sellest, et väävli põlemistemperatuur on "kõigest" 444,6 kraadi Celsiuse järgi, siis tuleb välja, et taevas on kuumem kui põrgu!

Majanduslikult mõtlev inimene võiks siin teha lausa ratsionaliseerimisettepaneku: väävli põlemistemperatuuri kergitamine eelpoolmainitud 525 kraadini on täiesti võimalik, kui tõsta keskkonna survet umbes kolme atmosfäärini. Siis saaks kulusid kõvasti kokku hoida ning pidada taevast ja põrgut samas kohas, olgugi et nii pühakud kui põrgulised kõik üsna ühtmoodi praetud ja pannkoogina lapikud välja näeksid. Mitmeidki tänapäevaseid pühapilte vaadates tundub, et kunstnikud on seda mõtet juba peas veeretanud.

Kas niisugused arvutused on millekski ka kasulikud? Kahjuks vist mitte, sest kõik meie vajadused lähtuvad selles materiaalses maailmas valitsevatest tingimustest. Näiteks nahk on inimesel selleks, et eraldada organism väliskeskkonnast ja olla kaitseks patogeensete mikroobide eest. Vaimul pole nahka ilmselt vaja. Hambaid on meil vaja selleks, et toit peeneks närida, loomadelt tihti ka selleks, et jahti pidada või ennast kaitsta. Aga vaimul, milleks vaimule hambad? Võibolla ehk ainult kiristamiseks?

Ka inimsuhted on tegelikult algselt ajendatud vältimatust kasulikkusest. Lapsed vajavad vanemaid selleks, et ellu jääda; raugaeas vanemad sõltuvad laste, või vähemalt nooremate generatsioonide abist. Kuid mis põhjendaks inimhingede kokkukuuluvust vaimude maailmas, kus bioloogilised tingimused ei kehti?

Ma ei tea, kas õndsate hingedel on tõesti vaja nii palju kuumust, et end taivasel plaažil mõnusasti tunda, või miks peaks hukkaläinud hingele väävlihaist sedavõrd vastumeelt olema, et selle nuusutamine tähendab kuumusest suuremat karistust? Kuid mida rohkem me taevariigile mõtleme, seda vähem suudame midagi ette kujutada, ilma et muutuksime ise naeruväärseks.

Armsad õed ja vennad, adventiaeg on ootuse aeg. Aga mida me täpselt ootame, kui me mõtleme Kristuse taastulekule, seda me ei tea. Meie igavese õndsuse lootuses on ainult üks tõsiasi: et meil on igatsus selguse järele – selguse järele, mis puutub meie elu mõttesse ja teispoolsusse. See tõsiasi sunnibki meid otsima ja palvetama, ootama kõigi probleemide lahendust ja inimhinge lunastust. Amen.